

afholde offentlig Forestilling for udenforstaaende, i alt Fald for en meget væsentlig Del, komme ind under Forlystelsesafgiften.

I et enkelt Tilfælde lykkedes det et andet Selskab i Roskilde, De samvirkende Afholdsselskaber, at faa Dispensation fra Forlystelsesafgiften. Dette gav Anledning til, at man rundt omkring i Landet sagde som saa: Naar dette kan tillades et enkelt Selskab i en enkelt By, maa dermed være givet, at saadanne større Foreninger overalt kan faa den samme Dispensation. Det kunde Justitsministeriet imidlertid ikke gaa ind paa. Jeg husker en lille spøgende Bemærkning fra vedkommende Minister, som sagde: Der er dog stor Forskel, thi naar der er Tale om Afholdsselskaber, staar man overfor Selskaber, der kræver et ganske bestemt Løfte overholdt af deres Medlemmer om, at de ikke maa faa en Draabe Spiritus, og det er jo næsten ensbetydende med, at de Mennesker aldrig har en glad Time; men man kan dog fornuftigvis ikke tage Forlystelsesafgift af Folk, som aldrig morer sig. Det var, som sagt, kun en lille spøgende Bemærkning, men i alt Fald opfattede man det saaledes rundt om, at kunde den Slags Ting tillades De samvirkende Afholdsselskaber, var det givet, at De samvirkende Fagforeninger havde den samme Tilladelse. Nu har imidlertid Højesteret haft en anden Mening om den Ting, og det lader sig altsaa ikke gøre, at i alt Fald de større Foreninger afholder deres festlige Sammenkomster, Teaterforestillinger o. s. v. uden at betale Afgift, selv om de strengt holder sig indenfor Medlemmernes Kreds.

Jeg vil derfor meget anbefale det foreliggende Lovforslag, idet jeg mener, at Myndighederne derved faar Adgang til at fritage saadanne Foreninger, som det har været Lovens Mening at fritage, og dermed er Spørgsmaalet ude af Verden, saaledes at der sker Ret og Skel til alle Sider.

J. Chr. Møller: Det er naturligvis rigtigt, som den ærede sidste Taler udtalte, at man har været af den Formening, at ved Foreningssammenkomster, og man kan vel ogsaa godt sige Teaterforestillinger, arrangerede af Foreninger, var Adgangen afgiftsri. Naar det nu har vist sig, at dette ikke har kunnet holde overfor Loven, beklager jeg det overordentlig meget. Jeg mener nemlig, at Foreninger, uanset om de er store eller smaa, naar det kan bevises, at der kun har været Medlemmer til Stede, bør være afgiftsri. Nu ser jeg,

at der er foreslaaet indført en Ændring i Loven, som skulde bevirke, at Myndighederne skulde kunne skønne over, hvorvidt en saadan Forestilling, Fest, eller hvad man vil kalde det, har et kulturelt Formaal. Men jeg synes, at det svage ved Lovforslaget er, at det bliver overladt til et Skøn, med andre Ord, at det bliver Myndighederne, der kommer til at skønne i de enkelte Tilfælde. Det kan f. Eks. ude i Byerne meget ofte være en ret kedelig Afgørelse for Politimesteren at skulle tage Stilling til, om en Forestilling har et kulturelt Formaal eller ikke, og om der skal betales Afgift, eller der skal dispenseres. Hvis man her kunde faa en noget klarere Affattelse af Loven, vilde det naturligvis være meget ønskeligt. Hvad jeg mener man maa tilstræbe, er, at uanset om en Forening er stor eller lille, skal de almindelige Foreningssammenkomster, naar det er bevisligt, at der ikke er andre end Medlemmer til Stede, være afgiftsri. Det maa ikke være saaledes, at fordi en Forening har 2 000 eller 2 500 Medlemmer eller flere, skulde den af den Grund kunne risikere mere end de mindre Foreninger at maatte betale Afgift. Jeg tør ikke sige, om den foreslaaede Tilføjelse til Loven dækker over dette. Men jeg antager, at det i Virkeligheden bliver Finansministeriet, der kommer til at skønne i ikke saa faa Tilfælde. Jeg tvivler ikke om, at det vil skønne humant, som man siger, og tage alle de Hensyn, som der er Grund til; men der er altid et usikkert Moment i dette ikke paa Forhaand at vide, om en saadan Forestilling eller Sammenkomst er afgiftsri eller ikke. Det er jo imidlertid muligt, at naar den højtærede Finansminister nu faar Ordet, vil han kunne klarere begrunde det, saaledes at vi kan føle os tilfredse med Lovforslaget, som det er affattet. Naturligvis er denne Tilføjelse en Fordel, derom mener jeg ikke der er Tvivl, men jeg synes, den skulde have været noget klarere, saa at det ikke skulde afhænge af et Skøn, men man skulde kunne vide bestemt, at naar det drejer sig om en Forening, og der kun møder Foreningsmedlemmer, er der Afgiftsrihed.

Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Overvejelse, hvis det maatte blive henvist til et Udvalg, eller til Vedtagelse, som det foreligger.

Brandes: Den højtærede Finansminister udtrykte sig saaledes, at efter denne Lovs Vedtagelse vilde det paahvile Finansministeriet at øve et Skøn over, hvilke